

PAÍS VALENCIÀ, PER QUÈ?*

Joan Fuster

COM hem vist, el terme «País Valencià» respon a unes raons d'eficàcia expositiva difícils d'ignorar, fins i tot per als defensors del «reino», perquè totes dues fórmules no són intercanviables, ni tan sols per aquesta necessitat de claredat. Amb un exemple ho veurem més clar. Tenint en compte que allò que ells volen anomenar «reino de Valencia» no és ni de bon tros el mateix territori del que fou «regne de València», gràcies a l'addició de les zones de Villena i Requena, ¿com caldrà al·ludir aquell «regne»? ¿Potser «antiguo reino de Valencia» per a distingir-lo del «nuevo», que deu ser aquest d'ara? Si no fem aquesta distinció, ¿com ens entendrem? Al capdavant, no estaria gens malament aquest «nuevo reino de Valencia» amb una història de segle i mig de provincialisme. Bromes a banda, el terme «País Valencià» elimina aquest i altres problemes.

Hem vist també que és una autèntica fallàcia la suposada derivació «País-Països», segons la qual tots els qui utilitzen la fórmula «País Valencià» són catalanistes declarats o estan en «perill» de ser-ho. La realitat prou demostra que no és així, encara que ho diga Martín Villa.

Finalment, hem comprovat que, fins fa quatre dies, només la dreta més ultramuntana —o més conscientment ultramuntana...— s'oposava a la denominació País Valencià. La resta, salvant les excepcions que calga salvar, l'empraven sense embuts ni manies: *Las Provincias*, *Levante*, Abril, Broseta, el conjunt dels parlamentaris locals, el Consell pre-autonòmic, el govern d'UCD i cadascun dels seus ministeris, els empresaris, les centrals sindicals, «Aitana», bancs, caixes d'estalvi, col·legis professionals, falles i fallers —¿o no hi havia un premi per als Colossos del País Valencià?—; en fi, *tutti quanti*.

Cal preguntar-se per què, de sobte, una part dels usuaris del terme se n'aparten amb horror i s'alineen amb la dreta conscientment ultramuntana en la defensa, gens heroica d'altra banda, del «reino de Valencia».

La pregunta no pot tenir resposta sinó introduint-la en l'entrellat de tensions de tot tipus que han acompanyat el canvi de règim, la cèlebre «transició», que mai

no sabem si s'ha acabat ja o si encara està començant: la mutació del «trencament democràtic» en una altra cosa; la llei d'Hont; la «reconducció de les autonomies»; els qui pretenen «meter en cintura» les nacionalitats i regions; la LOAPA; els embolics entre els articles 151 i 143 de la Constitució —i entre tants altres—; els providencials girs de 180.º en certes biografies polítiques... I també, cal no oblidar-ho, la resituació de les diverses forces polítiques, les que isqueren de la clandestinitat i les creades a última hora per entrar en el repartiment. Enmig de tot això s'ha trobat el pobre País Valencià, el país en pes i amb ell el seu nom, convertit en article de mercaderia per a qualsevol electoralisme precipitat.

Acabat de redactar aquest paper després del fracàs d'UCD al Parlament espanyol, el 9 de març, potser eixirà d'impremta abans que puguem saber com acaba això del nom. Les revisions apunten cap a fórmules anodines, incolores i insatisfactòries per a tots, com ara Comunitat Autònoma Valenciana o Regió Valenciana. Això, sembla, en el millor dels casos.

I bé ¿què vol dir això per a nosaltres? En realitat, ben poca cosa, perquè sota cada nom hi ha un projecte, o uns projectes convergents, d'articulació de la realitat valenciana. Al capdavant, no deixa de ser irònic que els més aferrissats defensors del «reino» siguen alhora els més entusiastes de les «tres províncies» i, lògicament, d'enfortir el poder de les diputacions. Per a nosaltres, el País Valencià seguirà sent el nom de la nostra terra, d'acord; però també una altra cosa: totes aquelles coses per les quals s'ha escrit, s'ha treballat, s'ha cantat, s'ha eixit al carrer, s'ha lluitat i alguns han patit.

Això vol dir també que els valencians haurem de traure la lliçó d'aquesta «anècdota» i que no tindrem més manera de fer-ho que recuperant el temps perdut durant el tràmit preautonòmic i probablement en l'autonòmic més immediat. Vol dir, al capdavant, que encara hi ha molt per fer.

* Epíleg, del Quaderns 3 i 4 del mateix nom i autor, editat per E. C'liment, València, 1982.

Autor/a: Fuster i Ortells, Joan

Títol: "País Valencià, per què?"

Publicat a: revista Saó núm. 47 (1982), p. 27

Autor/a del comentari: Pepa Benavent Ferri

1. Identificació del text segons:

- La **Tipologia Textual**, Per què es consideraria un text argumentatiu i/o no expositiu-argumentatiu?
- Àmbit d'ús (explicitar nom de la publicació)
- El **gènere** que fa servir l'autor del text? I per què?

2. Quina és l'estructura textual d'acord amb la funció que cada part realitza en el conjunt del text i amb la significació que aporta (paràgrafs i línies) i explica breument el desglossament intern del text.

3. Quina seria la proposició, opinió o punt de vista que es defensa? Raona la resposta

4. Extrau del text els tipus d'arguments (d'exemples, d'analogia, d'ironia...) emprats per defensar l'opinió, tesi de l'autor

5. Fes un breu resum del contingut del text.

6. Fes una relació dels connectors emprats per establir relacions de tipus lògic (adversatius, consecutius, causals, finals, concessius, distributius, continuatius...) i també els que marquen ordre.

7. Extrau del text les marques lingüístiques que denoten la presència de l'emissor i del receptor o receptors (pronoms personals, fórmules de tractament...).

8. Extrau del text elements lèxics de caràcter valoratiu utilitzats per expressar subjectivitat.

9. Fes una relació dels recursos emprats per l'autor per atraure l'atenció del receptor, cercar la identificació del lector i per ser més convincent: cites, referències i comentaris, interrogacions retòriques, contraposició d'idees, **ironia**, paral·lelismes, repeticions (insistència), exemples, hipèrbole, etc

10.- "*Per a nosaltres el País Valencià seguirà sent el nom de la nostra terra, d'acord; però també una altra cosa: totes aquelles coses per les quals s'ha escrit, s'ha treballat, s'ha cantat, s'ha eixit al carrer, s'ha lluitat i alguns han patit.*" Què creus què vol expressar l'autor amb aquest fragment?

Propostes d'altres activitats per realitzar a l'aula (debats, treball cooperatiu, etc)

1.- Informeu-vos del moment històric en el que s'escriu el text i feu una comparativa amb el moment actual. Penseu què han canviat molt les coses? Quina seria l'evolució al llarg d'aquests anys del comentat o defensat per l'autor? Creieu què, tal i com conclou l'escriptor al final del text: "*Vol dir, al capdavall, que encara hi ha molt per fer*".

Feu un debat a l'aula.

2.- Què saps de l'autor, de la seua obra pel que fa al tema tractat?